

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789247312/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

piges tilbageholdenhed; så disse herrer ikke kom et skridt videre med deres hylding, end tilladt var. Den ene af disse: hr. H., en ungdommelig fusentast, spurgte mig en eftermiddag i en højtidelig tone, om jeg rådede ham til af alle kræfter at ile med at få sin embedseksamen, da ville han læse dag og nat og så komme tilbage til København. I min overgivenhed brast jeg i latter og sagde: »Jeg råder Dem til at læse af alle kræfter; det kan aldrig skade at have sin eksamen,« og dermed løb jeg leende ud ad døren. I flere dage efter denne samtale indfandt han sig med et mur og fortrædeligt ansigt. Hr. S.s godhed for mig var mere stille og derfor dybere. Denne mands hengivenhed for mig tog i årenes løb den retning, som er den mest smigrende for en kvinde, nemlig at en sådan følelse går over til et virkeligt venskab, som tid og afstand ikke formår at køle. I 30 år har denne mand nu været min ven, og aldrig besøgte han København, som næsten skete hvert år, uden at besøge mig og forsikre mig om sit uforandrede venskab og sin hengivenhed.] Begge disse herrer rejste til Christiania en månedstid inden vor afrejse dertil og glædede sig i håbet om vor snarlige ankomst til deres hjem og til de danske forestillinger, vi der agtede at opføre; thi de var begge lidenskabelige beundrere af skuespilkunst.

Dagen kom, den længselsfuldt ventede dag! Da jeg havde omtalt min frygt for søsyge til Heiberg, sagde han, at det bedste middel der imod var at lægge et ark postpapir på hjertekuffen. Den morgen, vi skulle rejse, sendte han mig derfor et ark papir til dette brug, hvorpå han havde skrevet et digt: »Præservativ mod søsyge«, hvilket siden er trykt mellem hans lyriske digte. Da det var skrevet på så smukt papir og så sirligt, nænnede jeg ikke at krølle det ved at lægge det på den bestemte plads, hvoraf også fulgte, at søsygen indfandt sig; men senere har jeg virkelig gjort den erfaring, at midlet er probat. Af Heibergs digt havde jeg den nytte, at medens søsygen syntes at nærme sig, opmuntrede jeg mig i stilhed med at recitere de skønne rytmer og derved forsøde mig de ubehagelige øjeblikke, som denne latterlige syge frembringer.

I det dejligste forårsvejr af verden var vi gået ombord først i juni måned 1829. Jeg havde imidlertid aftenen i forvejen og i morgenstunden været meget beklemt om hjertet ved at tage afsked med forældre og søskende og mine øvrige venner. Da damp-